

Angličtina s výhledem na moře na studené Maltě

Studentka z Kostelce si zdokonalila anglický jazyk uprostřed Středozevního moře.

KRISTÝNA ZAVACKÁ, 3. C

KOSTELEČ N. O. – Jsem studentkou Obchodní akademie v Kostelci nad Orlicí a díky Nadačnímu fondu manželů Livie a Václava Klausových jsem měla příležitost účastnit se jazykového kurzu ve škole Easy School of Languages v hlavním městě Maltě. Byla jsem patřičně nervózní, protože mě čekala první samostatná cesta tak daleko.

□ Kristýna na Maltě poznala řadu zajímavých lidí.

Foto: OA TGM Kostelec n. O.

víčko znal, ho musel ostatním vysvětlit. Tím jsem se naučila asi nejvíc. A večer, když jsem nemohla usnout, jsem si místo počítání oveček opakovala slovíčka.

I když jsem neměla moc času na památky, protože jsem se snažila co nejlíp připravit na hodinu, navštívila jsem nádherné zahrady Upper Barrakka Gardens, kde vždy ve 12 a 16 hodin strželi z děla. A hlavně: přímo z těchto zahrad byl nejkrásnější výhled na moře a tři historická města Malty.

Drahé jídlo

Ochutnala jsem italskou pizzu a lasagne, i když jít na oběd bylo pro studenta velmi drahé. Proto studenti většinou jedli v rychlém občerstvení nebo v kavárnách různé sendviče a bagety.

I přes nepřízeň počasí a velmi studený vítr se mi na Maltě líbilo. Během 14 dní jsem poznala spoustu zajímavých lidí, zvyky jiné země, zažila spoustu legrace a hlavně jsem se zlepšila v angličtině.

Všem moc děkuji za příležitost a zase někdy, Malto, snad tentokrát se sluncem, na viděnou.

Počáteční překvapení

Po přeletu na Maltu mě ihned napadlo, že jsem musela někde špatně „odbočit“. Pěkně studený vítr a zima, ale po chvilce jsem na tváři přeci jen pocítila příjemné teplo slunce. Když jsem přijela do hostitelské rodiny, byla jsem velmi překvapená. Na starost mě dostala starší paní s chodítkem jménem Jane. Ubytovali mě v pokoji společně s italskou dívkou Biancou a v dalším pokoji byl jeden chlapec. Nejvíc mě překvapilo, že jsem nikde ne-

viděla žádné topení a všude místo kobců byly jen dlaždičky, kvůli kterým mě pěkně studily nohy.

První školní den nám ihned dali test, který nás měl rozdělit do skupin. Dostala jsem se do třídy B1, kde jsem za spolužáky měla lidi různých národností a věkových kategorií. Na starost nás měla Nora, mladá paní učitelka z Maďarska. První, na co jsem pomyslela, když na nás začala mluvit bylo, že bych měla ihned přejít do nižší skupiny. Vůbec jsem vyučující nerozuměla, ale to se druhý den změnilo

a já vlastně byla ráda, že jsem tam zůstala. Do konce prvního týdne jsem se naučila rozumět akcentu všech možných národností a čeština mi ani trochu nechyběla.

Zvykla jsem si, že mi občas vyklouzlo české slovíčko, protože to se tam stávalo všem. Všichni studenti chápali, že jsme tu proto, abychom se jazyk naučili, a že prostě musíme jen co nejvíc mluvit. Pokud uděláme chybu, nic se neděje, chybami se člověk učí, že? A když jsme v hodině nějakému slovíčku nerozuměli, tak ten, kdo slo-